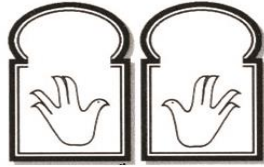

שכולם

בשורת השלום

שערי

עלון שבועי לעילוי נשמת שכולם טוויל הכהן בן בתיה ז"ל

עלון 1254

ח' מרחשון תשפ"ה

פרשת לך לך

על הפרשה

נקודה פנימית

"ואברהם בן השמים ותשע שנה בהמלוך בשר ערלתו".

[בראשית יז, כד]

ציון 99

גיל 100 זה גיל נפלא, זה גיל עגול. זה סגירת מעגל. זה גיל עם כבוד.

אברהם אבינו היה בן 100 כשנולד לו יצחק בנו, אכן גיל מושלם.

יעקב אבינו קונה את חלקת השדה בשכם ב 100 קשיטה.

גובהו של ההיכל בבית שני היה 100 אמה. נהדר. מושלם.

עד כאן הכל ברור ומובן, אך אברהם נימול בגיל 99. מה הקשר של המספר 99? המספר הכי לא מושלם, כי כמעט כמעט הוא 100, אבל לא.

השאלה הגדולה היא מה אנחנו לומדים מהמספר 99?

אנחנו לומדים שלהגיע לציון 99 צריך המון מאמץ והשקעה. 99 זה המון. זה ממש נושק ל 100, ויש לו את כל המעלות של 100, ואפילו יש לו כמה מעלות נוספות על ה 100.

איך יתכן?

קודם כל זה ציון קרוב מאוד ל 100, אז זה מעולה.

דבר שני אין בו גאווה, אין את העוקץ הזה לנקר את העיניים עם הציון המושלם 100.

ועוד דבר, יש חסרון גדול לא בציון 100 עצמו, אלא בחלק מהאנשים שכוספים אליו.

אין בעיה לרצות לקבל 100. זה בסדר גמור, וטוב שיהיו שאיפות (רק שאיפות טובות כמובן), רק לא להישבר אם לא קיבלת 100. זו הנקודה. לא להיות פרפקציוניסט (צריך להיות מושלם כדי להצליח להגיד או לכתוב את המילה המתוסבכת הזו). בקיצור לא להיות מושלם אלא להיות משתלם. תמיד עולים, תמיד שואפים לעלות, אך לא נתקעים על ה 100. כי אם נתקעים על המאה, חווים רק כשלונות, כי ממאה אפשר רק לרדת. ותמיד מתבעשים על שחסר נקודה אחת או שתיים, זה כבר מכער את הציון.

אך אם משתחררים מזה, ואם מבינים שגם 93 זה מעולה, וקל וחומר 99, אז הכל טוב והכל מצוין, והעיקר שמשתדלים ומתאמצים, כי הקב"ה מעריך בעיקר את ההשקעה האמיתית, ואת הרצון להצליח (כמובן כשאתה משקיע באמת).

אז בהצלחה רבה לכולנו, בדרך אל האושר, ודגש על הדרך, כי יש המון אושר בעצם הדרך אל האושר. הפעם החידוש לא היה מאה. תודו.

פצה גרעינית חדשה

כולם זוכרים את פצצת האטום שהוטלה על נגסקי והירושימה.

מאז השתכללו הפצצות.

יש פצצות הרבה יותר חזקות, וההרס שלהם עצום.

יש סוג חדש של פצצה גרעינית...

קוראים לה "נפגעתית".

זהו. זה מוחק הכל. דוחה כל טענה. אדם שאומר "נפגעתית" זה אמור לשתק את בן זוגו, אין לו זכות דיבור, אין רשות להמשיך ולטעון. זהו, נפגעתית. כאן זה עוצר. נקודה.

אז זהו שזה לא נכון. או יותר נכון, זה לא מדויק.

ברור שצריך להזהר לא לפגוע, וברור שאם אדם פגע בחברו הוא צריך להתנצל, וברור שיש מצב שאדם נפגע גם אם השני לא התכוון לפגוע. ברור.

הנקודה היא שיש אנשים שמשתמשים בנשק הזה כדי לנצל את בן זוגם, כדי לשלוט עליו וכדי להשתיק ולשתק אותו. בעצם הוא הפך לקרבן.

ואם תאמר, סליחה אבל נפגעתית, אז אענה לך, נפגעתית מזה שאמרת נפגעתית. זהו גם אני השלכתי פצצה אטומית. תתמודד.

זוכר שאתה זה שלימדת אותנו שאם אומרים "נפגעתית" זה מנצח הכל, אז זהו, נפגעתית גם אני מזה שאמרת לי "נפגעתית".

אז זהו. נתקעת.

חברים, אי אפשר לנופף בנשק "נפגעתית" סתם.

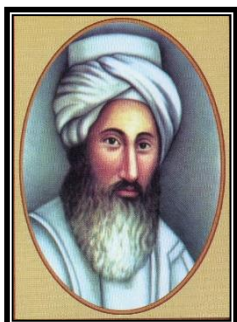
אם באמת יש פגיעה יש מקום להתנצלות. אך אם אדם מנצל את הרגש הטבעי של אנשים וכל דבר שהוא רוצה להשיג הוא ישתמש בנשק הזה - זה חמור ואגב גם פוגע...

אז בלי לפגוע ובלי להיפגע, ואם לא מצא חן בעיניכם... אז דעו לכם שנפגעתית. מתנצל אם פגעתני.

תורת החיד"א

פסח - פה סח, פה שבמרכבה סח לפני הקדוש ברוך הוא הגיעה עת גאולת ישראל כי האותיות שבמרכבה מלמדין סניגוריא על ישראל

רבינו אפרים ז"ל בפירושו על התורה כ"י פי אמור [דבש לפי פ. ו]

לך לך - לפעמים אדם נדרש ללכת ועוד ללכת, החיים שלנו רצופים מסעות, יש קצרים ויש ארוכים ויש מסע אחר מסע, ובסוף מגיעים ליעד.

ילקוט יוסף

סימן שכח - דיני חולה שאין בו סכנה בשבת

לט. תינוק שנולד בחודש השביעי או השמיני להריון, שהדרך היא להחזיקו באינקובאטור מספר שבועות כפי הצורך, וכן תינוק חולה שאינו יונק מן הדד, והאם צריכה לחלוב לתוך הכוס או בקבוק על מנת לתת את החלב לתינוק, יש להורות שתהיה אשה אחרת מסייעת עמה בעת החליבה לתוך הכוס, שבאופן כזה ודאי שלא אסרו חכמים.

נבצירוף הסברא שאין חליבה אסורה מן התורה, והוה ליה תרי דרבנן, מצד החליבה, ומצד שנים שעשאוה פטורים. ומה גם דסתם תינוק מסוכן אצל חלב, וכיון דלא סגי בלאו הכי מישרא שרי].

ואם אי אפשר לה לחלוב עם עוד אשה, וגם אין האם יכולה להכין חלב מערב שבת לשבת, מותר לה לחלוב לתוך הכוס לצורך התינוק, הואיל וזהו המזון הטבעי שלו, ובספק סכנה אין להתחשב בתחליף של מזון אחר.

מ. חולה שאין בו סכנה הגונח מכאב לבו, שרפואתו לינק חלב חס מבהמה, מותר לינק חלב בשבת, אבל אסור לחלוב ביז לתוך כלי. אולם המצטער מחמת רעבון אין להקל לו בכל אופן.

מא. מותר למדוד לחולה את החום בשבת, במד חום כספית הרגיל, ואין בזה איסור לא משום איסור רפואה בשבת, ולא משום איסור מדידה בשבת.

מב. מותר לנענע ולהוריד בשבת את הכספית שבמד חום קודם מדידת החום לצורך השימוש בו בשבת, ואין צריך להכינו מערב שבת.

מג. מודד חום אלקטרוני [הפועל באמצעות בטרייה], אין להשתמש בו בשבת, אפילו אם הפעילוהו מערב שבת. וגם בחולה שיש בו סכנה אם אפשר בנקל למדוד לו את החום במכשיר שאינו אלקטרוני, נכון שלא ימדדו במכשיר אלקטרוני.

מד. החש בראשו, ומתחזק והולך כבריא, אף על פי כן מותר למדוד את דרגת חומו.

מה. אשה הצריכה למדוד את החום כדי לקבוע את היום שתוכל להתעבר בו, מותר לה למדוד את החום בשבת,

מו. מותר למדוד את החום בשבת בסרט מד חום העשוי כרצועה, ובשעה שמונח על גוף החולה נראות בו אותיות, וכשמסירים אותו מעל החולה נמחקות האותיות ונעלמות כלעומת שבאו, ואין בזה לא משום כותב, ולא משום מוחק.

מז. חולה שאין בו סכנה שאסור לו לאכול יותר ממשקל מסויים, נכון שישקלו את מאכליו מערב שבת. ואם לא עשו כן, מותר לשקול בשבת. ובלבד שהמשקל אינו פועל ע"י חשמל או בטרייה.

מח. מי שיש לו פלאטה בפיו ליישור השיניים, או מיתקן ברזל בגבו ליישור הגב, אין צריך להסירם בשבת, ואין לאסור בזה משום גזירת שחיקת סממנים.

וכן מותר להשתמש באבקה שמניחים על השיניים תותבות כדי להדקם במקומם, וכן מותר לצאת עמהם לרשות הרבים אף כשאינן עירוב. וכן מותר להדקם על ידי גומיה, כדרכו ביום חול.

מט. כשיש חולה בבית הסובל מקשיי נשימה, ונצרך למכשיר אדים, נכון להפעיל את המכשיר מערב שבת, כדי שהחולה יוכל להשתמש בו בשבת. ואם נגמרו המים במכשיר, אם הוא מכשיר אדים קר מותר להוסיף לתוכו מים דרך הפיה...